

ODPIS

# KANCELARIA PREZESA RADY MINISTRÓW

DEPARTAMENT PRAWNY

540-11(9)/11/ROP  
110622/11

Warszawa, dnia 18 sierpnia 2011 r..

**Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie**

**Ul. Jasna 2/4**

**00-013 Warszawa**

**Skarżący:** Stowarzyszenie Liderów Lokalnych Grup

Obywatelskich

Ul. Ursynowska 22/2

02-605 Warszawa

**Organ:** Prezes Rady Ministrów

Al. Ujazdowskie 1/3

00-583 Warszawa

**Zastępowany przez**

Radcę prawnego Renatę Opolską-Przybylską

## **Odpowiedź na skargę**

Załączając udzielone pełnomocnictwo oraz skargę z dnia 2 sierpnia 2011 (data wpływu do organu 3.08.2011r.) r. wnoszę o oddalenie skargi.

## **Uzasadnienie**

Przedmiotem skargi jest beczynność Prezesa Rady Ministrów w przedmiocie rozpatrzenia wniosku z dnia 8 lipca 2011r. W wymienionym wniosku Stowarzyszenie Liderów Lokalnych

Grup Obywatelskich wniosło o przekazanie następujących dokumentów oraz udzielenia odpowiedzi w zakresie:

1. udostępnieni kopii rejestru projektów dokumentów rządowych wniesionych do rozpatrzenia przez Radę Ministrów w okresie 1 maja 2011 r. – 8 lipca 2011 r.
2. pytania: czy dokumenty wniesione w ramach prac nad nowelizacją ustawy o dostępie do informacji publicznej przekazane były członkom Rady Ministrów oraz stałym uczestnikom posiedzeń Rady Ministrów nie później niż 7 dni przed datą posiedzenia. Jeżeli nie, to wnoszę o przesłanie zgody Prezesa Rady Ministrów na skrócenie tego terminu wraz z potwierdzeniem nadania/przesłania/zarejestrowania takiej zgody.
3. udostępnienia rotokołu z komisji prawniczej podczas, której ustalano brzmienie projektu nowelizacji ustawy o dostępie do informacji publicznej – jeżeli został sporządzony to również zapis audio, video, stenogram.

Również wniesiono o udostępnienie zaproszeń na tą komisję, podanie składu osobowego, wszystkich dokumentów związanych z jej pracą nad nowelizacją ustawy o dostępie do informacji publicznej.

4. udostępnienia uzgodnień wskazanych w § 34a. 2 Regulaminu pracy Rady Ministrów, na podstawie których Ministrowie zgłaszali poprawki do prowadzonej nowelizacji, po dniu 17 maja 2011 r.
5. Udostępnienia protokołów i zapisów audio z posiedzeń Rady Ministrów z dnia 17 maja 2011 r. i dnia 4 lipca 2011 r. w zakresie dyskusji o nowelizacji ustawy o dostępie do informacji publicznej,
6. udostępnienia wydruków ze skrzynki pocztowej Witolda Przeciechowskiego, Asystenta Politycznego Ministra-członka Rady Ministrów, zarówno poczty wychodzącej jak i przychodzącej w okresie 1 maja 2011 r. – 8 lipca 2011 r.,
7. udostępnienia wydruków ze skrzynki pocztowej Szeft Zespołu Doradców Strategicznych Prezesa Rady Ministrów Michała Boniego, zarówno poczty wychodzącej jak i przychodzącej w okresie 1 maja 2011 r. – 8 lipca 2011 r.,
8. udostępnienia wydruków ze skrzynki pocztowej Członka Zespołu Doradców Strategicznych Prezesa Rady Ministrów Igora Ostrowskiego, zarówno poczty wychodzącej jak i przychodzącej w okresie 1 maja 2011 r. – 8 lipca 2011 r.

9. pytania: Jakie przygotowane zostały projekty aktów wykonawczych do projektu nowelizacji ustawy o dostępie do informacji publicznej, jakie były przedmiotem obrad Rady Ministrów, czy podczas posiedzeń dyskutowana była kwestia projektów aktów wykonawczych,
10. pytania :Jaki podmiot i kiedy zgłosił poprawkę wskazaną w art. 5a ust. 2 tekstu projektu ustawy udostępnionego pod tym linkiem (wraz z udostępnieniem dokumentów z tym związanych również wydruków poczty elektronicznych):

[http://bip.mswia.gov.pl/portal/bip/218/19805/Projekt\\_ustawy\\_o\\_zmianie\\_ustawy\\_o\\_dostepie\\_do\\_informacji\\_publicznej\\_oraz\\_niektor.html](http://bip.mswia.gov.pl/portal/bip/218/19805/Projekt_ustawy_o_zmianie_ustawy_o_dostepie_do_informacji_publicznej_oraz_niektor.html).

W dniu 27 lipca 2011 r. zgodnie z żądaniem wnioskodawcy KPRM przesłała informacje i dokumenty objęte wnioskiem oraz notatkę Departamentu Rady Ministrów opisującą harmonogram czynności dotyczących rozpatrzenia projektu założeń oraz projektu zmiany ustawy o dostępie do informacji publicznej.

Stowarzyszenie uznało, że nie otrzymało pełnej odpowiedzi i wniosło skargę na bezczynność. W skardze podniesiono, że nie została udostępniona informacja publiczna żądana w punktach:

2 - odnośnie zgody Prezesa rady Ministrów na skrócenie okresu pomiędzy przesłaniem członkom Rady Ministrów dokumentów, a posiedzeniem Rady Ministrów (czy to o charakterze stałym, czy też jednostkowym),

5 bowiem nie odniesiono się do tego żądania w odpowiedzi na wniosek,

6, 7, 8 — poprzez wskazanie, iż żądane w tych punktach informacje nie stanowią informacji publicznej i w związku z tym nie podlegają udostępnieniu w trybie udip,

9 i 10 — wskazano, iż z udzielonej odpowiedzi nie wynika, czy Prezes rady Ministrów nie jest w posiadaniu tych informacji. Jak można wywnioskować z udzielonej odpowiedzi, w tym zakresie zostaliśmy odesłani do Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji.

Odnosząc się do powyższego należy podnieść, co następuje:

### **Dot. pkt 6, 7, 8**

Wniosek Stowarzyszenia w pkt 6, 7, 8 zawierał żądanie udostępnienia wydruków ze skrzynki pocztowej w okresie 1 maja 2011 r. – 8 lipca 2011 r. zarówno poczty wychodzącej jak i przychodzącej: Witolda Przeciechowskiego, Asystenta Politycznego Ministra-członka Rady Ministrów, Szefa Zespołu Doradców Strategicznych Prezesa Rady Ministrów Michała

Boniego, Członka Zespołu Doradców Strategicznych Prezesa Rady Ministrów Igora Ostrowskiego .

Po udzieleniu informacji przez KPRM, że wydruki ze skrzynek pocztowych nie należą do kategorii informacji publicznych Stowarzyszenie w skardze na bezczynność nie podzieliło tego poglądu argumentując, że skrzynki poczty elektronicznej, w tym wypadku przypisane zostały do osób, które w ramach swoich obowiązków i czynności związane są z wykonywaniem określonych - przypisanych prawem zadań Prezesowi Rady Ministrów. Zatem informacje odnośnie wykonywania przez te osoby obowiązków, a w tym wypadku dotyczących procesu legislacyjnego, jak najbardziej mieszczą się w zakresie konstytucyjnego prawa do uzyskiwania informacji publicznej określonego w art. 61 Konstytucji. Przeciwnie rozumowanie prowadzi do wniosku, iż duża część działalności władzy publicznej (czy to w osobie piastuna, czy powołanych do wspomaganie jego pracy osób) pozostawałaby poza sferą jawności.

Podkreślono również, że żądanie oparte jest na art. 61 Konstytucji w związku z czym każda informacja związana z działaniem podmiotów wymienionych w art. 61 ust. 1 jest informacją publiczną. Przywołano na poparcie tego stanowiska wyrok z dnia 21.02.2006 r. sygn. akt II S.A./Gd 897/05 oraz wyrok WSA w Gliwicach z 7.05.2008 sygn. akt SAB/GI 4/08.

Odnosząc się do powyższego należy zauważyć, że skarżący wyprowadza obowiązek organu do udostępnienia żądanych dokumentów wprost z art. 61 ust. 1 i 2 Konstytucji. W myśl powołanych przepisów obywatel ma prawo do uzyskiwania informacji o działalności organów władzy publicznej oraz osób pełniących funkcje publiczne, przy czym prawo to obejmuje również uzyskiwanie informacji o działalności organów samorządu gospodarczego i zawodowego, a także innych osób oraz jednostek organizacyjnych w zakresie, w jakim wykonują one zadania władzy publicznej i gospodarują mieniem komunalnym lub majątkiem Skarbu Państwa (art. 61 ust. 1). Prawo do uzyskiwania informacji obejmuje dostęp do dokumentów oraz wstęp na posiedzenia kolegialnych organów władzy publicznej pochodzących z powszechnych wyborów, z możliwością rejestracji dźwięku lub obrazu (art. 61 ust. 2). Zgodnie zaś z art. 61 ust. 3 Konstytucji ograniczenie prawa, o którym mowa w ust. 1 i 2, może nastąpić wyłącznie ze względu na określone w ustawach ochronę wolności i praw innych osób i podmiotów gospodarczych oraz ochronę porządku publicznego, bezpieczeństwa lub ważnego interesu gospodarczego państwa. Z kolei art. 61 ust. 4 Konstytucji stanowi, że tryb udzielania informacji, o których mowa w ust. 1 i 2, określają ustawy, a w odniesieniu do Sejmu i Senatu ich regulaminy. Podstawowym aktem wypełniającym odesłanie z art. 61 ust. 4 Konstytucji jest ustawa o dostępie do informacji publicznej regulująca zasady i tryb

udostępniania tego rodzaju informacji. Ustawa ta zawiera zarazem definicję legalną "informacji publicznej", przez którą należy rozumieć "każdą informację o sprawach publicznych" (art. 1 ust.1 u.d.i.p.). Przepis art. 6 ust. 1 u.d.i.p. zawiera przykładowe wyliczenie rodzajów informacji publicznej podlegających udostępnieniu, zaliczając do nich m.in. informacje o "danych publicznych w tym treść i postać dokumentów urzędowych w szczególności przy czym dokumentem urzędowym, w rozumieniu ustawy, jest treść oświadczenia woli lub wiedzy, utrwalona i podpisana w dowolnej formie przez funkcjonariusza publicznego w rozumieniu przepisów Kodeksu karnego (tj. w szczególności osobę będącą pracownikiem organu kontroli państwowej lub organu kontroli samorządu terytorialnego, o ile nie pełni wyłącznie czynności usługowych – zob. art. 115 § 13 pkt 5 k.k.), w ramach jego kompetencji, skierowana do innego podmiotu lub złożona do akt sprawy (art. 6 ust. 2 u.d.i.p.).

Użyte w Konstytucji oraz w ustawie o dostępie do informacji publicznej określenia, odpowiednio, "informacji o działalności organów władzy publicznej" oraz "informacji publicznej" są niewątpliwie pojęciami (nazwami) niedookreślonymi (nieostrymi). Jak wskazują teoretycy prawa, tego rodzaju nazwy cechuje zawsze tzw. pas nieostrości, który oznacza, iż istnieje pewna grupa przedmiotów, o których nie potrafimy stanowczo orzec, czy są one desygnatami danej nazwy, czy też nie (por. M. Zieliński, Wykładnia prawa. Zasady, reguły, wskazówki, Warszawa 2010, s. 174–176). Ponieważ nieostrość pojęć prawnych jest, co do zasady, sytuacją niepożądaną, przeto za w pełni racjonalne i uzasadnione należy uznać działanie ustawodawcy, który wobec desygnatów mogących znaleźć się w takim pasie nieostrości (tu: dotyczącym zakresu pojęcia informacji publicznej) jednoznacznie rozstrzyga, że dany rodzaj informacji lub dokumentu jest względnie nie jest informacją publiczną. Taka praktyka swoistego doprecyzowywania zakresu pojęcia informacji publicznej nie powinna budzić zastrzeżeń natury konstytucyjnej, skoro - jak zauważa Trybunał Konstytucyjny w uzasadnieniu wyroku z dnia 16 września 2002 r. (K 38/01; OTK-A 2002/5/59) powołanym również przez skarżące Stowarzyszenie – prawo do informacji oraz jego zakres wyznaczają "bezpośrednio same przepisy art. 61 ust. 1 i 2. Konstytucji oraz ustawy zwykle doprecyzowujące te treści". Zatem wbrew twierdzeniom skarżącego Trybunał Konstytucyjny uznaje, że ustawy zwykle mogą dookreślać treść pojęć zawartych w ustawie zasadniczej. Należy przy tym podkreślić, że konstytucyjne prawo do informacji publicznej zostało ukształtowane jako "prawo" właśnie, a nie jako "wolność", czego praktyczną konsekwencją jest m.in. dopuszczalność ścisłej wykładni przepisów odnoszących się do jego realizacji, mniej restryktywnej wobec ograniczeń, niż gdybyśmy mieli do czynienia z obywatelską wolnością (zob. W. Sokolewicz [w:] Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej. Komentarz, pod red. L. Garlickiego, tom IV, Warszawa 2005, art. 61, s. 5). Ja

Z tych względów z poglądem wyrażonym w skardze, że każda informacja związana z działaniem podmiotów wymienionych w art. 61 ust. 1 jest informacją publiczną nie można się zgodzić. Potwierdza to już utarta linia orzecznicza sądów administracyjnych, zgodnie z którą prawo dostępu do informacji publicznej nie ma charakteru absolutnego i podlega ustawowym ograniczeniom. Powszechnie jest też wyrażany pogląd, że ustawa o dostępie do informacji publicznej nie może być i nie jest środkiem do wykorzystywania jej w celu występowania z wnioskiem o udzielenie każdej informacji (tak min. Postanowienie Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 29 czerwca 2010 r. II SAB/Wa 91/10, LEX nr 668353, Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego (do 2003.12.31) w Łodzi z dnia 25 lipca 2002 r. II SA/Łd 951/02; M.Prawn. 2002/18/819).

Poczta elektroniczna służy do przesyłania wiadomości tekstowych. Za jej pośrednictwem jest prowadzona wewnętrzna korespondencja w urzędzie jak również z podmiotami zewnętrznymi. Składa się z poszczególnych dokumentów o rozmaitej wadze i znaczeniu i rozmaitych kategorii (np. od podmiotów prywatnych i służbowych). Nie jest jednak środkiem otrzymywania i prezentowania dokumentów urzędowych oraz wymiany oficjalnej korespondencji w tym dotyczącej procesu legislacyjnego. Służy komunikacji pomiędzy określonymi osobami i nie służy do prezentacji oficjalnych stanowisk organów administracji. Treści poszczególnych informacji mają charakter roboczy. Nie można wykluczyć, że w danych okolicznościach sprawa wiadomość pochodząca z poczty elektronicznej dotycząca spraw publicznych (np. złożona do akt sprawy lub określonej dokumentacji) może się stać informacją udostępnianą w trybie ustawy. Jednakże treść całej korespondencji (zarówno przychodzącej jak i wychodzącej) poszczególnych pracowników administracji nie ma takiego przymiotu. Należy ponadto podkreślić z całą stanowczością, że żaden przepis prawa nie obliuguje pracowników organów administracji do zapisywania poszczególnych informacji tekstowych otrzymanych za pośrednictwem poczty elektronicznej, jak i nagrywania rozmów telefonicznych. Użytkownik poczty elektronicznej ma zupełną swobodę w utrwalaniu i kasowaniu otrzymywanych i wysyłanych wiadomości.

W tym miejscu należy przypomnieć, że wniosek Stowarzyszenia nie ograniczał się do korespondencji elektronicznej dotyczącej procesu legislacyjnego, ale był wyraźnie sformułowany jako żądanie udostępnienia w okresie 1 maja 2011 r. – 8 lipca 2011 r. całej zawartości skrzynek mailowych niezależnie jakiego przedmiotu poczta wychodząca i przychodząca dotyczyła i kto był jej nadawcą lub odbiorcą. Zatem argument podnoszony w skardze dotyczący jawności procesu legislacyjnego przy tak sformułowanym żądaniu nie ma racji bytu.

O tym, że zawartość skrzynek mailowych nie jest informacją publiczną przemawiają również następujące argumenty:

Dokumenty do użytku wewnętrznego administracji, zwłaszcza o charakterze przygotowawczym, w państwach członkowskich Unii Europejskiej zwykle są wyłączane z zakresu informacji publicznej podlegającej udostępnieniu, a to "pod hasłem potrzeby stworzenia władzy czasu do namysłu", przy czym w takim przypadku stosowane jest zazwyczaj jedno z dwu modelowych rozwiązań: albo dokumenty wewnętrzne są generalnie wyłączone z prawa dostępu, albo decyzję o ich udostępnieniu pozostawia się organom administracji (zob. W. Sokolewicz [w:] Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej. Komentarz, pod red. L. Garlickiego, tom IV, Warszawa 2005, art. 61, s. 6). Kwalifikacji materiałów wewnętrznych, **roboczych** dotyczył m.in. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z dnia 8 czerwca 2006 r. (IV SAB/Po 9/06; Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych, orzeczenia.nsa.gov.pl.), w którym uznano, że nie posiadają charakteru informacji publicznej odręczne, luźne zapiski, notatki etc. osób prowadzących postępowanie planistyczne, które nie są podstawą żadnego z planowanych i przyjętych projektów. W ocenie Sądu w składzie orzekającym w powołanej sprawie "materiały będące podstawą do licznych koncepcji wewnętrznych i ścierania się poglądów wewnątrz samego organu, które nie przybrały zinstytucjonalizowanych kształtów, podobnie jak np. zapiski i notatki urzędnika organu administracji publicznej gromadzącego materiały do rozpoznania sprawy zakończonej orzeczeniem z jego udziałem" nie mieszczą się w pojęciu informacji publicznej.

W orzecznictwie sądów administracyjnych uznaje się również, że wewnętrzna korespondencja urzędowa nie dotyczy spraw publicznych, ma charakter nieoficjalny, pod warunkiem, że nie została następnie zawarta w aktach sprawy (por. wyrok NSA z dnia 25 lipca 2002 r., II SA/Łd 951/02; M. Jaśkowska, Dostęp do informacji publicznych w świetle orzecznictwa Naczelnego Sądu Administracyjnego, Toruń 2002, s. 38). Ograniczenie dostępu do tzw. korespondencji wewnętrznej podmiotów wymienionych w art. 4 ustawy o dostępie do informacji publicznej ma związek z tym, że dokumenty takie zazwyczaj mają charakter roboczy i często podlegają zmianie. O ile więc nie odnoszą się do spraw publicznych, a jedynie do spraw organizacyjnych i porządkowych i nie są umieszczone w aktach sprawy, o tyle nie podlegają udostępnieniu na zasadach określonych w ustawie o dostępie do informacji publicznej. Podkreślono przy tym, że dokumenty robocze tworzone w ramach prac przygotowawczych, wielokrotnie weryfikowane i modyfikowane, nie powinny być przedmiotem udostępniania – w szczególności, gdy organ informuje potencjalnych zainteresowanych o stanie spraw za pośrednictwem strony internetowej (tak też wyrok

Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 15 lipca 2010 r. I OSK 707/10 LEX nr 672928 ).

Informacją publiczną jest również treść dokumentów wytworzonych przez organy władzy publicznej i podmioty niebędące organami administracji publicznej, a które na podstawie tej ustawy zostały zobowiązane do udostępnienia informacji, które mają walor informacji publicznej. Przymiot informacji publicznej posiadają wszelkiego rodzaju dokumenty urzędowe organu (będące dowodem tego, co w nich urzędowo stwierdzono, zaświadczone bądź podano), wytworzone w ramach realizacji powierzonych mu zadań, a więc dokumenty powstałe w związku z prowadzeniem konkretnych spraw.

Natomiast nie stanowią informacji publicznej wszelkiego rodzaju materiały, druki, wzory, etc., znajdujące się w posiadaniu organu, których zawartość (treść) intelektualna nie została użyta czy wykorzystana przy załatwianiu jakiegokolwiek ze spraw, a przez to nie nabrały cech dokumentów urzędowych ( Postanowienie Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 29 czerwca 2010 r. II SAB/Wa 91/10, *LEX nr 668353*).

Takie materiały, druki czy wzory, z których organ korzysta podczas realizacji swych zadań, dopiero z chwilą ich użycia w konkretnej sprawie tracą swą cechę abstrakcyjności i nabierają charakteru informacji publicznej. Podobny pogląd został wyrażony w wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 9 stycznia 2006 r. o sygn. akt II SA/Wa 2043/05 (ONSAiWSA 2008/6/99), w którym zaprezentowano tezę, że dopiero użyte w konkretnym postępowaniu konkursowym na stanowisko w administracji publicznej testy psychologiczne i klucze odpowiedzi do nich stają się informacją publiczną i - jako takie - mogą być objęte wnioskiem o ich udostępnienie w trybie ustawy o dostępie do informacji publicznej, zgodnie z art. 1 ust. 1 oraz art. 6 ust. 1 pkt 2 lit. "b" i pkt 3 lit. "d" i "e" ustawy. Istotne przy tym jest, że teza ta została w pełni zaaprobowana przez Naczelny Sąd Administracyjny, który wyrokiem z dnia 9 lutego 2007 r. o sygn. akt I OSK 517/06 oddalił skargę kasacyjną.

Powołane orzecznictwo wyraźnie odróżnia dokument urzędowy i materiał urzędowy stwierdzając, że o ile dokument urzędowy stanowić będzie informację publiczną, o tyle materiał urzędowy z przymiotu tego korzystać nie może, bowiem brak mu cechy oficjalności. Materiały urzędowe nie są one bowiem dokumentami urzędowymi wytworzonymi przez organy władzy publicznej i odnoszącymi się do władzy publicznej, jak również nie są dokumentami używanymi przy realizacji przewidzianych prawem zadań przez organy władzy publicznej. Próba wyliczania tych informacji zawarta w katalogu przykładowym w art. 6 ustawy wywołuje bardzo wiele sporów i niejasności z uwagi na posługiwanie się przez



ustawodawcę w wielu przypadkach nieokreślonymi pojęciami (T.R.Aleksandrowicz: Komentarz do ustawy o dostępie do informacji publicznej, W-wa 2004, s. 154 in.) Dotyczy to również kategorii dokumentów urzędowych ( art. 6, pkt 4 "a"), przy czym nie można zaakceptować stwierdzenia, iż wszystkie dokumenty urzędowe są jednocześnie informacją publiczną, gdyż nie wszystkie dokumenty urzędowe są dokumentami dotyczącymi "spraw publicznych". Kategoria "sprawy publicznej" ma co prawda również charakter ocenny, tym niemniej odwołanie się do niej jest zawsze konieczne, gdyż pozwala to oddzielić dokumenty dotyczące spraw publicznych od dokumentów dotyczących spraw prywatnych. W przypadku omawianego żądania to stwierdzenie ma szczególną wagę. Stowarzyszenie bowiem domaga się udostępnienia również poczty przychodzącej do wskazanych we wniosku osób. Poczta przychodząca poza wymianą korespondencji z pracownikami urzędów pochodzi również od podmiotów prywatnych.

Tymczasem nie stanowią informacji publicznej wszelkiego rodzaju dokumenty prywatne, które podmiot prywatny kieruje do organu administracji publicznej. Nie jest przy tym istotne, jakiego rodzaju postępowanie wszczyna dokument prywatny (administracyjne, skargowo – wnioskowe czy inne) i czy w ogóle wszczyna, bądź też, jakiej czynności organu oczekuje podmiot, składając dokument prywatny. Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 11 maja 2006 r. o sygn. akt II OSK 812/05 (publ. LEX nr 236465) wyraził pogląd, że dokumenty prywatne, jako takie, nie stanowią informacji publicznej, w rozumieniu ustawy o dostępie do informacji publicznej.

Dokument prywatny, niezależnie od tego, czy wszczyna postępowanie w konkretnej sprawie przed organem administracji publicznej czy też nie, współtworzy wspólnie z innymi dokumentami całość akt prowadzonej przed nim sprawy. Jednak fakt, że dokument prywatny trafia do organu i służy realizacji powierzonych prawem zadań organu, nie oznacza, że przez to nabiera on cech dokumentu urzędowego. Dokument skierowany do organu administracji publicznej przez podmiot prywatny nigdy nie stanie się dokumentem urzędowym tylko dlatego, że został doń zaadresowany i znajduje się w jego posiadaniu. Nie nabierze zatem cech dokumentu urzędowego, w rozumieniu przedmiotowej ustawy (tak min. - Postanowienie WSA w Warszawie, sygn akt II SAB/Wa 137/11, Postanowienie WSA w Warszawie II SAB/Wa 381/10, opubl, orzeczenia.nsa.gov.pl.). Sądy podejmując takie rozstrzygnięcie podkreśliły przy tym, że ustawa o dostępie do informacji publicznej nie może być i nie jest środkiem do wykorzystywania jej w celu występowania z wnioskiem o udzielenie każdej informacji. Oznacza to, że zakres przedmiotowy ustawy wytycza i obejmuje dostęp tylko do informacji publicznej, a nie publiczny dostęp do wszelkich informacji. Wszak nie wszystko, co znajduje się w posiadaniu organu, stanowi informację publiczną.

Reasumując należy stwierdzić, że zawartość skrzynek poczty elektronicznej nie stanowi informacji publicznej i powiadomienie o tym fakcie skarżących pismem było prawidłowe.

### **Dot. pkt 9 i 10**

Zgodnie z ustawą o informacji publicznej autor aktu prawnego ma obowiązek zamieścić dokumenty związane z procesem legislacyjnym w Biuletynie Informacji Publicznej. Zgodnie z art.10 ust.1 ustawy jeżeli informacja publiczna została udostępniona w **Biuletynie** Informacji Publicznej to organ nie ma obowiązku udostępnienia jej na wniosek. Stowarzyszenie w odpowiedzi na wniosek zostało poinformowane, że dokumentacją powstałą w trakcie procesu legislacyjnego dysponuje Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji. zatem Kancelaria Prezesa Rady Ministrów w tym zakresie nie pozostawała w bezczynności. Należy przy tym zauważyć, że sam wniosek Stowarzyszenia dotyczył strony MSWiA.

### **Dot. pkt 5**

Nie zachodzi bezczynność również w zakresie pkt. 5 w którym Stowarzyszenie żądało udostępnienia protokołów i zapisów audio z posiedzeń Rady Ministrów z dnia 17 maja 2011 r. i dnia 4 lipca 2011 r. w zakresie dyskusji o nowelizacji ustawy o dostępie do informacji publicznej. Protokoły zostały bowiem udostępnione w sprawie zapisów audio została wszczęta procedura administracyjna dotycząca odmowy udostępnienia informacji publicznej.

### **Dot. pkt 2**

W notatce Departamentu Rady Ministrów opisującą harmonogram czynności dotyczących rozpatrzenia projektu założeń oraz projektu zmiany ustawy o dostępie do informacji publicznej przekazanej Stowarzyszeniu precyzyjnie zostało podane kalendarium przekazywania dokumentów. Poinformowano również, że Sekretarz Rady Ministrów komunikatem z dnia 4 lipca 2011 r., z upoważnienia Prezesa Rady Ministrów, zgodnie z art. 24 ust.1 Regulaminu Rady Ministrów, poinformował członków Rady Ministrów oraz stałych uczestników obrad o uzupełnieniu porządku obrad Rady Ministrów w dniu 5 lipca 2011 r. o projekt ustawy o zmianie ustawy o dostępie do informacji publicznej oraz niektórych innych ustaw; Sekretarz Rady Ministrów jest upoważniony przez Prezesa Rady Ministrów do wprowadzania zmian w porządku obrad Rady Ministrów, które należy uznać również za

umocowanie do wyrażania zgody na skrócenie terminu do przekazania dokumentów uczestnikom posiedzeń Rady Ministrów.

Przedstawiają powyższe wniosek o oddalenie skargi na bezczynność jest w pełni uzasadniony.

Renata Opolska - Przybylska

**RADCA PRAWNY**

Załączniki (4):

1. pełnomocnictwo,
2. skarga wraz z załącznikami,
3. odpowiedź na skargę i jej odpis,
4. zawiadomienie z dnia 17.08.2011 w sprawie odmowy udostępnienia informacji publicznej,
5. akta tj. wydruk wniosku w formie elektronicznej i odpowiedź na wniosek